

Vendégünk volt a ju-jitsu és kobudo világszövetség elnöke

Giacomo Spartaco Bertoletti, a Samurai főszerkesztője

Valahányszor (budo vagy IBSSA rendezvény kapcsán) találkoztunk, mindig vidám, temperamentumos volt és készségesen válaszolt a kérdésekre. Csupán az idő rövidsége akadályozta, hogy bővebben beszéljünk – a küzdősportokkal fennálló több mint három évtizedes szoros kapcsolatáról. Így aztán végül több részletből állt össze ez az interjú, amelyből kiderül, hogyan lett egy sportújságíróból 7. danos ju-jitsu és 7. danos karate mester, testvérlapunk, a Samurai budo magazin, valamint az Olasz Olimpiai Bizottság lapja, a Sportivo kiadója, s egyben főszerkesztője, a ju-jitsu és kobudo világszövetség elnöke.

– **Úgy tudom, már huszonöt éves volt, amikor küzdősport edzésekre kezdett járni...**

– Igen, ennek már több mint harminc éve. A sport egyébként mindig közel állt hozzám, s amikor az egyetemről kikerültem az életbe és találkoztam a keleti küzdősportokkal egyszeriben kedvem támadt, hogy valamelyiket elsajátítsam. Senki nem buzdított, nem kényszerített, örömet leltem abban, hogy elsajátíthatom a ju-jitsu, és a karate alapjait, majd egyre magasabb felkészültséget igénylő technikáit. Végül tanítani is kezdtem.

– **Melyik került mégis legközelebb Önhöz?**

– Mivel olasz vagyok, a fantáziámhoz és a kultúrámhöz a ju-jitsu áll legközelebb. Karate stílusok közül a sankukai a kedvencem, de shotokanban és a shito-ryuban is otthon vagyok. Egyébként nem az a fontos, melyik szakágat, stílust űzzük, hanem, hogy valamelyikkel rendszeresen foglalkozunk.

– **Családjában hányan foglalkoznak budo sportokkal?**

– Rajtam kívül még négyen. A feleségem, és három lányom. A legidősebb, Tatjana, akinek már gyereke is van, egy danos karatés. A második lányom Nádja dzsúdózik. Kátja a harmadik szinten karatezik. Csupán a negyedik lányom, aki huszonhárom éves, nem sportol. De valamennyien a cégemnél dolgoznak. Együtt reggelizünk, s együtt végezzük munkát

– **Hogyan született meg a Samurai magazin?**

– Mivel sporttal foglalkozó újságíróként ismerkedtem meg a keleti küzdősportokkal, számomra értelemszerű volt, hogy ezekben a sportágakban profivá kell válnom. Ugyanis elég fiatal voltam ahhoz, hogy a gyakorlatban is foglalkozzam velük. Közben újságíróként sporttémájú újságokat szerkesztettem. Így aztán egyre inkább megérett bennem az az elhatározás, hogy létrehozok egy budo magazint, a Samurait. Ennek már huszonhárom esztendeje. Kezdetben ötezer példányban jelent meg, de az utóbbi évekre már ötvenhárom ezer fölé emelkedett a példányszáma.

– **Ez nagyszerű fejlődés. Sajnos, mi nem reménykedhetünk abban, hogy a Magyar Budo is elérhet egyszer ilyen magas példányszámot...**

– Nos, ha azt vesszük, hogy Olaszországban legalább egymillió gyerek és felnőtt foglalkozik aktívan a budival, s közülük mintegy háromszázötven ezer a karatés, kétszázötven ezer a dzsúdós, húsz ezer ju-jitsus, a többi pedig kung-fus, aikidos, taekwon-dos, kobudos és más harcművész, akkor mi azért sokkal kedvezőbb helyzetben vagyunk. Am biztos vagyok abban, hogy amikor a Magyar Budo eléri a huszadik évfolyamát, szintén félszáz ezer példányban fognak majd az egyes számai. S ahogy nő az olvasótábor, szerez újabb híveket ezeknek a küzdősportoknak és harcművészeteknek Magyarországon, még több potenciális olvasója lesz. Szerintem idővel a magyar testvérlap is megközelíti a mi jelenlegi példányszámunkat.

– **Köszönöm a biztatást, s remélem, ezek „a budo próféta” szavai lesznek... Nemcsak nekem tűnt fel, hogy viszonylag kevés reklám, hirdetés található a Samurai magazinban. Kik támogatják ezt a lapot anyagilag.**

– A saját „bankom” finanszírozza. Ugyanis van egy sportszervező irodám, mely sporttal kapcsolatos ünnepeket, eseményeket rendez. Ezek egyike a tíz napig tartó „világ budo gála”, egy igazi budo show műsor. Minden évben megrendezzük, s naponta változik a helyszíne, más-más városban tartjuk a bemutatókat. A franciák és a németek is követték a példánkat, de ők csak három-négy napig csinálják. Mi viszont 1997-ben már 15 naposra szándékozunk növelni.

– **Olaszországban nagy tekintélye van a ju-jitsu szakágban, mégsem tagja hazája szakszövetségi elnökségének...**

– A világszövetség elnökeként nem vállalhatom ezt a tisztséget is, hiszen akkor nem lehetnék objektív, ha egyben az olaszokat is képviselném.

– **Mikor jön legközelebb Budapestre?**

– Remélem, hamarosan. Amennyiben valami nem jön közbe, talán a karate klub világbajnokság alkalmából...

– **Szeretettel várjuk!**

B. P.

Tavaszi Kupa övfokozatonkénti bemutató verseny

Április 27-én, a Honvéd Küzdősport Centrumban, a Tapsi Kupa nyílt kempo versennyel (melyen a kemposok mellett nagy számban indultak a ju-jitsu szakág ifjú képviselői) párhuzamosan rendezték meg a ju-jitsu övfokozatonkénti bemutató versenyt, melyen a résztvevők a felkészültségüknek megfelelő önvédelmi technikák életszerű kivitelezésében mérték össze tudásukat.

Fehér övesek

1. Dunai Balázs (Puskin u.), 2. Kovács Krisztián (Eger), 3. Csordás Melinda (Serventa).

Sárga övesek

1. Takács Gábor (Serventa), 2. Nemeskéri Sándor (Serventa), 3. Oblat Dávid (Lágymányos).

Zöld övesek

1. Vágner Erik (Puskin u.), 2. Brenkó Katalin (Kecskemét), 3. Dancsó Tamás (Kecskemét).

Kék övesek

1. Kovács Péter (Lágymányos), 2. (holtversenyben) Darányi József (Kiskunhalas) és Fodor Dávid (Lágymányos).

Küzdősport bemutató – a repülőnapon

Május 24-25-én a kecskeméti katonai repülőtéren rendezték meg a NATO-EXPRESS nemzetközi repülőnapot, melyen a látványos légi manőverek, valamint a földi haditechnikai bemutatók mellett a keleti küzdősportok és harcművészetek képviselői is ízelítőt adhattak tudásukból a nagy számú közönségnek.

A kyokushin és a taekwon-do szakágak képviselőinek látványos kéz- és lábtechnikái, töréstechnikai gyakorlatai mellett a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola HSE ju-jitsu szakosztályának sportolói az önvédelmi és közelharc fogások széles skáláját érzékeltették.

Zöllei Zoltán